

melse i det, som synes temmelig trykkende, nemlig den, at man for et Brev med Documenter, som veier indtil 32 Lod, kan komme til at betale 8 Mk., naar det skal sendes 2 eller 3 Mil. Det synes at være en temmelig betydelig Byrde, der paalægges enkelte Mand, medens man derimod vil begunstige Andre, som sende Breve maaskee 40—50 Mile, idet de ikke skulle betale mere end 4 Sk. for en saa lang Befordring, og man derimod for et Brev, hvori der er nogle Documenter eller lignende Papirer, som maaskee ikke ere af stor Værdi, maa betale 8 Mk., for at faae det befordret 2 Mil. Jeg vilde derfor ønske, om det ærede Udvalg vilde see, om der ikke kunde findes en Udvei, hvorved der kunde tilveiebringes en Modification i dette Punkt.

Simony: Da jeg har været Medlem af Udvalget og jeg har tiltraadt alle de gjorte Indstillinger, og da de Grindringer og Forespørgsler, som ere fremsførte, alt ere besvarede af de foregaaende Talere, saa skal jeg indskrænke mig til en enkelt Oplysning, nemlig den, at Grunden til det af Udvalget i Forslag bragte Tillæg til § 8 — at det kun er, naar de der omhandlede Tidender ikke sendes udenfor Stiftet, at der kun skal erlægges i Postgebyr 16 $\frac{1}{2}$ Procent — er en allerhøieste Resolution af 13de October 1829, der indeholder en omtrent lignende Bestemmelse, idet den nemlig fastsætter, at af de Aviser, der ikke sendes udenfor Districtet, som i Reglen dog er Stiftet, skal der ikke erlægges nogen Afgift til den polytechniske Læreanstalt. Det er med Hensyn heril, at Udvalget har foreslaet en lignende Bestemmelse optagen i § 8. — Forsaavidt det af den sidste Taler er udhævet, at der for at sende Breve nogle faa Mil vil blive erlagt en forholdsvis betydelig Porto, som han har udtalt kunde for Breve, der veie 32 Lod, gaae til 8 Mk., saa skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at, naar slige Breve forsendes med Pakkeposten, vil Gebyret langtfra blive saa betydeligt. Efter Tarifen for Pakkepostforsendelser betales der nemlig kun 2 Sk. pr. Pd. indtil en Afstand af 16 Mile.

Premierministeren: Jeg skal kun tillade mig i Anledning af, hvad den ærede Ordfører bemærkede om, at Embedsmændene kunde

nyde Godtgjørelse efter indsendt Regning, at gøre opmærksom paa, at det for saadanne Embedsmænd, som have en meget udstrakt og vidtløftig Correspondence, vilde være en meget betydelig Tilvært i deres Arbeide og meget vanskeliggjøre Postens Expedition til rette Tid. Jeg skal kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at paa de større Amtscontoirer kan man antage, at der er mindst 10,000 Expeditioner om Aaret; det gjør altsaa omtrent 200 Expeditioner hver Uge. Efter den Scala, som er anført i Forslaget efter Brevens forskjellige Vægt, kan man ikke ligefrem sige, at 200 Breve ere 200 Firestillinger, men man maa sige, at 200 af den og den Vægt gjøre saa og saameget. Det bliver altsaa ved enhver Postdag en meget vidtløftig Beregning og Expedition, som, foruden at det vil medføre et forøget Arbeide, ogsaa oftere i presserende Tilfælde vil kunne opholde mange Sager, som der ved kunne komme forsilbdt, til at kunne afsendes. Det er kun disse Ulemper, som jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, og jeg tvivler ikke paa, at, naar det ærede Udvalg er blevet opmærksom derpaa, vil det ogsaa kunne see sig istand til at gøre et Forslag om, hvorledes disse kunne afhjælpes.

Ordf: Den høitærede Premierminister har just udtalt, hvad jeg ønskede at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at det nemlig vel kunde være i høj Grad uønskeligt, at Portofriheden indskrænkedes endeel, men naar man vil indrømme et Antal Embedsmænd Erstatning for de Udgifter, som Afsendelsen af Embedsbreve medfører, saa kan man ligesaa godt indrømme dem Portofrihed, og altsaa kun indskrænke det Omfang, hvori denne Frihed findes Sted. Dersom man ikke vil indrømme Embedsmændene Portofrihed, men fordrer, at de skulle aflægge Regnskab for Udgifterne ved de affendte Breve, vil det, som den høitærede Minister nylig udtalte, medføre et nyt og meget betydeligt forøget Arbeide for dem, ligesom det ogsaa vil give Anledning til, at Revisionen af disse Regnskaber maa finde Sted, og endelig ogsaa Decission. Muligen kunde man derimod indslaae den Veie, at udfærdige en egen Art Primærker, som betroedes de Embedsmænd, hvem man vilde indrømme Portofrihed, og paa